

χεται εἰς ἐπαφὴν — ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης δὲν θὰ ἤμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν μελάνην, μὲ τὴν ὁποῖαν γράφομεν, διότι δὲν θὰ ἔστεκεν εἰς τὸ κοινὸν — δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πλύνωμεν τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ νὰ καθαρίζωμεν τὰ φορέματά μας. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν ἄρτον, διότι τὰ μύρια τοῦ ἀλεύρου δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐνωθῶσι διὰ τοῦ ὕδατος, οὐδὲ νὰ μαγειρεύωμεν φαγητά. Πόσον εὐγνώμονες λοιπὸν πρέπει νὰ ἦμεθα εἰς τὸν Θυράνιον ἡμῶν Πατέρα διὰ τὴν σοφὴν καὶ ἀγαθὴν ταύτην πρόνοιαν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβε προικίσας χάριν ἡμῶν τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον τοῦτο πρᾶγμα διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τοιαύτην θαυμαστὴν ιδιότητα!

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡ.

Ἡ νῆσος Μαδαγάσκαρα κεῖται πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀφρικῆς, κατοικεῖται δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐστάλησαν ἐκεῖ ἱεροκήρυκες διὰ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἀγρίους κατοίκους. Ὁ τότε βασιλεὺς, ἂν καὶ βάρβαρος, ἐδέχθη αὐτοὺς εὐμενῶς καὶ τοὺς ἐχορήγησε πᾶσαν εὐκολίαν, διότι ἔβλεπεν, ὅτι οἱ ὑπῆκοί του ἐγίνοντο καλλίτεροι ἄνθρωποι διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Εἰς ὀλίγα ἔτη πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους παρήτησαν τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἐγέναντο Χριστιανοί — τοῦτο ἠρέθισε πολὺ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδωλῶν καὶ τοὺς φανατικούς, ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρίας συμπατριώτας των, καὶ ἀφοῦ ὁ καλὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς ἀπέθανεν ἢ, ὅπως ὑπάρχει ὑποψία, ἐφαρμακώθη, καὶ ἡ βα-

σιλισσα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἤγειρε μέγαν διωγμὸν κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν, καὶ ἄλλους μὲν ἐθανάτωσαν διὰ μαχαίρας, ἄλλους ἐπνιγον, ἄλλους ἔκαιον, καὶ ἄλλους ἔριπτον εἰς φυλακὴν δημεύοντες τὰ ὑπάρχοντά των· ἀλλ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔσχεσαν νὰ κάμουν τοὺς χριστιανοὺς ν' ἀργηθοῦν τὸν Χριστόν. Τέλος ἡ πονηρὰ βασίλισσα μὲ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς ἐμυχανεύθη τὸ ἐξῆς. Ὑπάρχει εἰς τὴν νῆσον βράχος ὑψηλότατος καὶ ἀπόκρημνος, ὡς φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, ἐκεῖ ἔσυρον τοὺς ἐπιφανεστέρους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐκρέμουν διὰ σχοινίου ἀπὸ τῆς ὀφρὸς τοῦ βράχου, ἔθετον δῆμιον μὲ πέλεκυν, ὅστις ἠρώτα τὸν οὕτω κρεμάμενον, ἂν ἤθελε ν' ἀπαρνηθῇ τὸν Χριστόν· ἂν ἔλεγεν ὅχι, ὁ δῆμιος ἔκοπτε διὰ τοῦ πελέκειος τὸ σχοινίον καὶ ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν βράχων καὶ κατεσυντρίβετο. Τὸ θέαμα ἦτο φοβερὸν ἀλλ' ἐνταῦτ' καὶ συγκινητικόν, διότι ἐξ ὧν τῶν κρεμασθέντων οὐδ' εἰς ἡρνήθη τὸν Σωτήρ᾽ αὐτοῦ.

Ἡ πονηρὰ ἐκείνη βασίλισσα ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν, ἡ δὲ νῦν διέταξε νὰ καῶσιν ὅλα τὰ εἰδωλα καὶ νὰ κηρυχθῇ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, θ ρ η σ κ ε ι α τοῦ Κ ρ α τ ο υ ς, ἡ δὲ νῆσος ἤδη κυβερνᾶται χριστιανικῶς. Ὅλον τοῦτο χρεωστεῖται εἰς τοὺς κόπους ὀλίγων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἀ λ η θ η ς σωτηρία.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑ.

Ὅποιον μᾶθημα μᾶς παρέχει ὁ φιλάργυρος! Ἀλλὰ τί εἶναι φιλάργυρος; Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀργύριον ἢ ἐν γένει τὰ κοσμικὰ ἀγαθὰ ὡς Θεόν· ὁ ἔχων αὐτὰ ὡς Θεόν του· ἐπομένως ὅστις εὐρίσκει ὑψίστην ἡδονὴν ἐπισωρεύων θυσαστοὺς ἐπὶ θησαυρῶν. Βάλλει κατὰ μέρος φορέματα διὰ νὰ τὰ φορέσῃ ἄλλην ἡμέραν, ἀλλ' ὁ σκώληξ τὰ κατατρῶγει. Θησαυρίζει χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ κλέπτει διουρύσσων καὶ κλέπτουν αὐτόν Ποῖον εἶναι τὸ ἐκ τοῦ φιλαργύρου μᾶθημα; Ὅτι εἶναι καλλίον νὰ ἔχωμεν θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ — οἰκίαν καὶ πλοῦτη τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ διαρπαγῶσιν, ἀλλὰ θὰ μένουν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐσχάτως ἠνοήθη εἰς τὰ Παρίσια τὸ δωμάτιον ἐνὸς φιλαργύρου καὶ εὐρέθησαν εἰς αὐτὸ τὰ ἐξῆς· 326 ζεύγη καλτσῶν, 133 ζεύγη ὑποδημάτων (παπουτσιῶν), 41 ζεύγη βραχιῶν, 30 σουρτοῦκα, 41 πῖλοι (καπέλα) διάφορα σαλῖα, 93 γελέκα, 64 ὑποκάμισα, 40 κολλάρια, 40 ρινόμακτρα (μανδύλια τῆς χειρὸς) 2 λευκὰ γελέκα, 15 ζεύγη μαλλίνων τσουραπιῶν, ἐσώδρακα, νυκτικὰ ὑποκάμισα, φλανέλλαι, προσόψια, ποδιαὶ κλπ. πολυάρθμα! Ὡς φαίνεται ἀφότου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἐφύλαξεν ὅλα ὅσα ἠγόρασε πρὸς χορτὸν του !!

ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΩ ΤΑ ὙΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΚΛΕΙΣΜΕΝΑ.

Ὁ μικρὸς Γεώργιος ἠσθένησέ ποτε βαρέως. Ὁ Θεὸς ὁμως ἠθόόκησε νὰ σωθῇ ἡ ζωὴ του, ἀλλ' ἡ ἀνάρρωσὶς του ἦτο μακρὰ καὶ βραδεῖα, καὶ ἦτον ἡναγκασμένος νὰ ἀπέχη ἀπὸ πολλὰ φαγητά· ἐνῷ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κλίνης του ἡμέραν τινὰ, εἰσῆλθεν ἡ μικρὰ ἀδελφὴ του μὲ ἐν ἀπίδιον εἰς τὸ στόμα τῆς. Ἡ μήτηρ τοῦ Γεωργίου τῷ εἶχεν εἰπεῖ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φάγῃ εἰμὴ ὅ,τι τοῦ ἔδιδεν αὐτὴ, διότι ὁ ἱατρὸς δὲν τῷ ἐσυγχώρει

νὰ τρώγῃ ὅ,τι καὶ τὰ ἄλλα παιδιά τῆς οἰκογενείας μέχρι οὗ δυναμώσῃ καλῶς.

Ἄλλ' ἡ ὁρεΐς του ἦτο καλὴ, τὸ ἀπιδίον ἦτον ὠριμον καὶ αὐτὸς ἐπεθύμει νὰ εἶχε μίαν τοῦλάχιστον μπουκουνιάν (δαγκωμασίαν). Ἀντὶ ὅμως νὰ ζητήσῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν ἀδελφήν του, ἡ ὁποία εὐχαρίστων θὰ τοῦ τὸ ἐδίδεν ὁλόκληρον, ἂσπασία, — εἶπε, — παρκαλῶ πῆγαινε ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιον μὲ τὸ ἀπιδίον σου, ἐγὼ δὲ θέλω κρατεῖ κλεισμένα τὰ ῥμμάτιά μου ἐνῷ σὺ ἀναχωρεῖς, καὶ οὕτω δὲν θὰ ἐπιθυμῶ πλέον αὐτό!»

Δὲν ἦτο τοῦτο ὥρατος τρόπος ἀπὸ μέρους πενταετοῦς παιδιοῦ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πειρασμοῦ; Βεβαίωτατα καὶ ὅταν ἤκουσα περὶ τοῦτου, ἐσυλλογίσθην, ὅτι ὑπάρχουν ἅπειρα παιδιά καὶ ἀκόμη ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θὰ ἔκαμνον καλὰ νὰ μιμηθῶσι τὸν μικρὸν Γεώργιον, ὅσakis εὐρίσκονται εἰς πειρασμοὺς καὶ κινδυνεύουν νὰ πέσωσιν εἰς ἁμαρτίαν.

« Ἀποστρέψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ τὸ νὰ βλέπωσι ματαιότητα καὶ ζωοποίησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τῶν διαταγμάτων σου. » (Ψαλμ. ριβ'. ἐδ. 37.)

Ο ΜΠΑΡΠΑ ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΠΑ ΤΟΥ.

(Διὰ τὴν Ἑφημερίδα τῶν Παίδων.)

Εἰσεβῆς τις χωρικός κάτοικος τῆς Ἑλβετίας, ὅστις εἶχε ζῆσι εἰς ἀπιστίαν καὶ ἁμαρτίαν, συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπεράσεις νὰ δουλεύσῃ τὸν Κύριον τὸν ὑπόλοιπον καιρὸν τῆς ζωῆς του, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ ἐξετέλεσε τὴν ἀπόφασίν του. Οὗτος ἐνῷ διέβαινέ ποτε ἀπὸ μίαν συνοικίαν εἶδε γραίαν ρακενδύτιν καθημένην εἰς μίαν γωνίαν καὶ ζητοῦσαν ἐλεημοσύνην. Τὴν ἐπληρίασε καὶ μετὰ βραχεῖαν συνδιαλέξιν τῆς ἔδωκε δέκα λεπτά.

Ἡ μικρὰ αὕτη συνδρομὴ ἔχαροποίησε τόσον τὴν πτωχὴν ἐκείνην γυναῖκα, ὥστε τὸ πρόσωπόν της ἐφαιδρύνθη ὑπὸ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐπλήρωσε τὸ στόμα της μὲ θερμὰς ἐκφράσεις εὐγνωμοσύνης.

— Αἰ! — εἶπεν, — ὁ Μπάρπα Σπύρος, — εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαμε ζωηρὰν ἐντύπωσιν ὁ τρόπος τῆς γραίας, — ἂν 10 λεπτά κάμνουν αὐτὴν τὴν δυστυχὴ τόσον εὐτυχῇ, πόσας τοιαύτας εὐκαιρίας ἔχασα γεμίζων τὸ στόμα μου μὲ καπνόν! » Ταῦτα εἰπὼν ἔθραυσε τὴν πίπαν του καὶ ποτὲ πλέον δὲν ἐδοκίμασε τὸ δηλητηριον ἐκείνο φυτόν.

ὑποτίθεται, ὅτι ἐὰν τὰ χρήματα, ὅσα δαπανῶνται εἰς τὸν καπνὸν καὶ τὸν ταβάκον παρακατετίθεντο εἰς μίαν τράπεζαν, θὰ ἔδιδον τόκον ἀρκετὸν νὰ διατηρήσῃ τόσοις ἱεροκλήρυκας, ὅσοι ἦσαν ἱεραεῖς νὰ κη-

ρύωσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς!! Ὅποια ἀπώλεια! Ὅποια τρομερὰ σπατάλη!

Μικροὶ μου φίλοι, ἐὰν θέλετε ν' ἀκούσῃτε τὴν συμβουλὴν ἐνός, ὅστις ἐπὶ 20 ἔτη ἐκαπνισε τὴν ὑγείαν καὶ τὰ χρήματά του, ποτὲ μὴ δοκιμάσῃτε τὸ ἐπάρατον τοῦτο χόρταν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Πόσοι Ἰωάνναι ἀναφέρονται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τί ἔπραξεν ἕκαστος;

2) Πόσους νεκροὺς ἀνέστησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός; πῶς ὠνομάζοντο; καὶ ποῦ ἀνεστήθη ἕκαστος;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τὴς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἡλιωτερικὸν συνδρομητὰς τῆς Ἑφημερίδος τῶν Παίδων εἰς τὴν λήψιν τῶν φύλλων των καὶ οὕτω νὰ παύσῃ πᾶν παράπονον, προτείνομεν, ὥστε εἰς πόλεις καὶ χωριά, ὅπου δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἴδιον ἀντιπρόσωπον, καὶ ὅπου ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν 5 συνδρομητῶν εἰς τοῦτων νὰ διηριζθῇ ἐκ συμφώνου ὑπὸ πάντων ἀντιπρόσωπος, καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀνόματι πάντων νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν καταλογὸν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν των. ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ διὰ τὸ ἔτος 1871. Διὰ τοῦ τρόπου τοῦτου διὰ μίᾳς μόνης ἐπιστολῆς ὅλοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ χωρὶς ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος χωριστὰ νὰ γράφῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

Ἀνταποκριτὰς εἰς Πάτρας ἔχομεν τὸν καθ. Κ. Νεστορίδην, εἰς Καλάμας τὸν κ. Α. Κουρτάκην, Σπάρτην τὸν δικηγόρον κ. Γισμάκον, Γόρθειον Ν. Κοκκινάκον, Ἀρσέπολιν Μ. Γκιζάκον, Λαμίαν Δ. Διονυσόπουλον, Σπέρτας κ. Λιόσσην, Ὑδραν κ. Λεονάρδον, Κεφαλληνίαν κ. Λασκαράτον, Κέρκυραν κ. Ἀντ. Τερζάκην, Μύκωνον κ. Κονσολόπουλον, Σμύρνην κ. Ο. Κωνηγδόν. Θεσσαλονικὴν Θωμᾶν Ἰωάννου, Κωνσταντινούπολιν Καθηγ. κ. Καζάκον καὶ βιβλιοπώλην κ. Τεφαρίκην, Ἀδριανούπολιν κ. Χατσατούρον Κουρουγιάννην.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταποκριταὶ μας οὗτοι νὰ μᾶς πέμψωσι τοὺς νέους καταλόγους εἰς τοῦλάχιστον μὴ νὰ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ταχυποιήσωμεν αὐτοὺς καὶ ἀποστείλωμεν τὰ φύλλα εἰς πάντα κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1871.

— Πᾶσα κοινοποίησις πρέπει νὰ διευθύνεται « εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑφ. τῶν Παίδων. »